

му е пошрѣбно за живѣяне; добыва насшавленія за най-пошрѣбны-шы си и полезны знанія; добыва пръвѣ ошхранѣ и забранѣ за своя живощѣ.

Всякой чловѣкъ за себе добыва ошѣ свое-шо ошечештво най-много-шо и най-полезны-шы добрины: заради шова всякой е длѣженѣ да ся благодари ошѣ свое-шо ошечештво; да го обычя по-вече ошѣ всяко друго мѣшто; да му помага и ошѣ все срьдце да му желае всяко добро.

Оня чловѣкъ, кой-шо ся ошричя ошѣ свое-шо ошечештво, или не мари за негово-шо добро и съ ничшо не ще да помага за въ неговы-шы пошрѣбы, шой никога не вижда добро, а всякога быва злочешѣ; зачшо-шо него никой не обычя и никой му не помага, а всякой го мрази и навыва кашо неполезенѣ и безчештенѣ съгражданинѣ.

Дѣшца ! шова мѣшто е ваше ошечештво, зачшо-шо вым въ него сше ся родилы, ошхранилы и ошраслы, и въ него ся учите сега за да знаеше, какѣ по-добрѣ да живѣшете. Заради шова длѣжны сше да го обычяшете, какшо обычяшете бащѣ си и майкѣ си; да живѣшете съ всичкы съгражданы помежду си брашскы, какшо дѣшца ошѣ единѣ бащѣ; и да ся сшараете, колко-шо можете да помагаше уобыче на цѣло-шо ви ошечештво и особно на всякого чловѣка: зачшо-шо само съ шова можете да бѣдешете и Богу угодны и прѣдѣ хораша обычны и почтенны, а въ шова ся и съшои всичко-шо вы добро.